

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om ændring af lov om leje af almene boliger, lov om leje og forskellige andre love. (Initiativer for at forhindre udsættelser af lejere som følge af manglende betaling af husleje m.v.).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 11.12.2008. 1. behandling 15.01.2009. Betænkning 17.03.2009. 2. behandling 24.03.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:35

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Ja, det gør hr. Thomas Jensen.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Det er jo sjældent, at der er to boligforslag på samme dag, så jeg er på igen.

Jeg vil sige, at forarbejdet til det her lovforslag har været præget af en amatørisme; det har virkelig været en farce. Ministeren satte nemlig helt tilbage i 2005 parterne på lejeboligmarkedet til at forhandle om en revision af lejeloven og boligreguleringsloven. De har så siddet og forhandlet i 3 år, og endelig er de nået frem til et kompromis eller et enighedspapir på 57 punkter. Og detaljen i forhold til det her lovforslag var så, at et af de punkter, som parterne var kommet frem til, sad ministeren sideløbende og forhandlede med Folketingets partier om – i satsforhandlingerne herinde.

Lige pludselig stod man med en indstilling fra de folk, som virkelig ved noget om, hvad der rører sig ude på lejeboligmarkedet. Det var en indstilling om, at antallet af dage for en påkravsfrist, hvis man ikke betaler sin husleje, skulle være på 7 dage. Samtidig sad vi herinde og forhandlede os frem til et andet antal dage, og lige pludselig stod ministeren med to forskellige muligheder for at vælge antallet af dage.

Det siger jeg ikke for at gå i detaljen i forhold til det her lovforslag. Jeg vil sige, at Socialdemokraterne selvfølgelig bakker op om det her. Det er satsstof, og vi bakker op om den påkravsfrist, det antal dage, vi er kommet frem til i satsforhandlingerne. Men i forhold til lejelovsforhandlingerne vil jeg gerne sige, at det er meget ama-

tøragtigt over for parterne på lejeboligmarkedet, at man sætter dem i gang med at forhandle og blive enige om et forslag, og så bagefter vil man ikke optage det og lave det om til en lov.

Det er jo sådan, at de 57 punkter, som man er blevet enige om, bl.a. involverer, at man sammenskriver lejeloven med boligreguleringsloven. Og det er simpelt hen nogle klare forenklinger og forbedringer for både lejere og udlejere. Det er parterne enige om, men ministeren vil ikke lytte til dem.

Den her proces, hvor man sætter parterne til at forhandle og man ikke vil fremsætte det som et lovforslag fra ministerens side, viser jo bare, at ministeren ikke vil sikre bedre regler og en regelforenkling på lejeboligområdet. Det er endnu en syltekrukke, som lejere og udlejere er blevet sendt tilbage til her i februar måned.

Men i fredags fik vi så en yderligere udvikling i sagen, nemlig den, at lejerne simpelt hen skrev til ministeren, at de nu ikke ville være med til at forhandle længere; de kunne ikke se, at de kunne få noget ud af det. Derfor synes jeg, det understreger over for ministeren, at ministeren nu må til at handle.

Vi har 57 punkter, som lejere og udlejere er enige om. Det er noget, der kan skabe en bedre lovgivning for udlejere, og det er noget, der kan skabe en bedre lovgivning for lejere. Ministeren burde fremsætte det forlig som en revision af lejeloven.

Jeg vil gerne høre, om ministeren her i dag fra talerstolen kan garantere, at vi får fremsat forslaget på de 57 enighedspunkter som en revision af lejeloven og boligreguleringsloven?

Kl. 10:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er nogle korte bemærkninger. Først er det fru Anita Knakkegaard.

Kl. 10:39

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil godt spørge ordføreren fra Socialdemokratiet, om det ikke er korrekt, at ministeren tilbød at ændre det til det, som der var foreslået af lejer- og udlejerorganisationer, men at Socialdemokratiet, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti sagde, at de så til gengæld ville have alle 57 punkter ind, selv om de så ikke var færdigbehandlet, og man ikke var færdig med at forhandle udlejer- og lejerorganisationer og minister imellem. Er det ikke korrekt, at ministeren tilbød det, og at man sagde nej? Og i dag har vi 14 dage påkravsfrist, det er en skandale!